

LUDZKO (13) *av*

ludzko (11), **ludsko** (2) *Calep*.

ludzko: -dz- (7), -c- (4).

o *jasne*.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

W sposób godny człowieka, łaskawie, przychylnie; comiter, humaniter Mącz, Cn; humane Calep, Cn; civiliter, comice, familiariter, humanissime Mącz; populariter Calep; hospitaliter Cn (13) : Comice, Ludzko obyczáynie/ Mile Mącz 62a, 61b, 287d; Populariter – Liudsko zludska. łaską. Calep 822b, 491a.

W charakterystycznych połączeniach: ludzko pisac, przyjmować (przyjąć) [kogo] (2), zawołać; barzo ludzko.

Zwroty: »ludzko się nieść« (1): Humanitatem retinere, Vítáwnie fie ludzko nieść. Mącz 448a.

»ludzko się [z kim] obchodzić« = civiliter contendere Mącz (2): Mącz 444c; Piotr widząc iáki to Pan był/ á iáko fie z nim ludzko obchodzić [...] raczył [...] prosił pokornie/ áby fie sam ták zacny przy nim niczemnym nie lżył. SkarŻyw 596.

Szeregi: »ludzko a łagodnie« (1); Vocare aliquem blanda voce, Lucko á łagodnie kogo záwołać. Mącz 25d.

»ludzko a łaskawie« (1): Humaniter aliquem accipere, Lucko á łaskáwie kogo przियाć. Mącz 35d.

»ochotnie a ludzko« (1): Cum suma humanitate et benevolentia recepit omnes, Bárzo wdzięcznie y ochotnie á lucko wřziltki przyjmuye. Mącz 35d.

»ludzko a skłónnie« [szyk 1: 1] (2): officiose scribere, et humaniter scribere, idem, Ludzko á skłónnie piřać. Mącz 115d, 117e.

Synonimy: łagodnie, łaskawie, mile, ochotnie, obyczajnie, skłónnie, towarzysko, wdzięcznie.

Cf LUDSCE, 2. LUDZKI, LUDZKIE, NIELUDZKO

KCh